

„Isus Hristos juče je i danas Onaj isti i va Vijek.“
(Jev. 13. 13:8)

KRUŽNO PISMO

April 2018

Jubilarno - Izdanje
1948 - 2018 70 godina Izrael
1958 - 2018:60 godina
Slobodna narodna misija Krefeld

Ja veoma srdačno pozdravljam vas sve širom sveta u Dragocenom imenu našega Iskupitelja Isusa Hrista po riječi iz Jov. 8:31:

„Ako vi ostanete na Mojoj bjesedi, zaista ćete biti Moji učenici ...“

Prorok Miheja nastupio je protiv 400 proroka, koji su prorokovali pod lažnom inspiracijom, i kazao: „*Tako da je živ Gospod, govoriću ono što mi Gospod kaže!*“ (1Car 22:14).

To je takođe i moja odluka od samog početka. Taj čovjek Božij mogao je na kraju njegove poruke uzviknuti: „*Čujte svi narodi!*“ (1 Car 22:28).

Jedan istiniti glas sada glasno poziva: „Čujte ovo, svi narodi!“:
„I od vijeka i do vijeka Ti si Bog“ (Ps. 90:2).
„Nebo i zemlja proćiće, a riječi Moje ne će proći!“ (Luc. 21:33).
„»... ali Riječ Gospodnja ostaje do vijeka. A ovo je Riječ što je objavljena među vama“ (1Pet. 1:25).

Za nas samo da važi, šta se u „Riječi Božijoj“ - u toj Bibliji nalazi napisano. Dal pogađa povest o tvorevini ili Plana spasenja ili pogađa sve nauke Pisma, mi dopuštamo Bogu Samom da govori k nama kroz Njegovu Riječ. Tumačenja i teorije mi prepuštamo onima, koji ne veruju Bogu. Jer prvu razliku mi već vidimo realno između tvorevine i o teoriji evolucije. Ko ne veruje k tome, što napisano stoji u prvom stihu Biblije: „*U početku stvori Bog nebo i zemlju*“, bude imao truda do posljednjega stiha Biblije. To, što je bilo u Večnosti i ostaje u Večnosti, to mi prepuštamo večnome Bogu. Mi se vraćamo k početku vremena i u glavnom k početku vremena milosti.

Naš glavni cilj u ovom izlaganju se u tome sastoji, gde bismo ukratko osvetleli sledeće epohe:

Prelaz od Starog k Novom Zavjetu, Novog Testamenta.

Osnivanje Crkve Isusa Hrista i vreme Apostola.

Period prve trisetotine godina do Nikejevog vijeka.

Hiljadu godina mračnog srednjovekovnog doba i do 14 veka.

Reformacija i 500 Godina i posle toga, šta se zapravo dogodilo.

Poslednja poruka pred povratkom Hrista, koja ide sada.

I kao - prvo je sasvim važno znati i poverovati, **da Bog sve radi u saglasnosti tih obećanja**, koje je On podao u Njegovoj Riječi. *„...poznajte dakle svijem srcem svojim i svom dušom svojom **da nije izostalo ništa od svega dobra što vam je obrekao Gospod Bog vaš, sve vam se navršilo, nije izostalo ništa**“* (Još 23:14). Šta su Proroci pod inspiracijom Svetoga Duha unapred propovjedali u Starom Zavjetu, pokazuju nam Apostoli ispunjavanje prvog stiha Novog Zavjeta. *„... **Jer koliko je obećanja Božijeh, u Njemu su »Da«; i u Njemu »Amin« Bogu na slavu kroz nas**“* (2Kor 1:20).

Prelaz od Starog k Novom Zavjetu

...Zakon i proroci su do Jovana; od sele se carstvo Božije propovijeda jevandeljem, i svaki navaljuje da uđe u njega“ (Luc 16:16).

Slušaj! Glas je nekoga koji viče: »Pripravite u pustinji put Gospodnji, poravnite u pustoši stazu Bogu našem!“ (Isa 40:3). Ovo proročanstvo ispunilo se kroz službu Jovana Krstitelja; Mat 3:3, Mar 1:3, Luc 3:4, Jov 1:23. Anđeo Gospodnji, koji je najavio Zariji o rođenju Jovana Krstitelja, kazao: „...*i napuniće se Duha svetoga još u utrobi matere svoje. I mnoge će sinove Izrailjeve obratiti ka Gospodu Bogu njihovome; I on će naprijed doći pred Njim u Duhu i sili Ilijnoj da obrati srca otaca k djeci, i nevjernike k mudrosti pravednika, i da pripravi Gospodu narod gotov“* (Luc 1:15-17). Amen!

Posle rođenja Jovana Krstitelja, otac njegov Zarija napunjen Duha Svetoga govorio je proročke riječi u odnošenju njegove službe: „... *učiniti milost ocima našijem, i opomenuti se svetoga Zavjeta Svojega ...“* (Luc 1:72).

„... da daš razum spasenija narodu Njegovu za oprostjenje grijeha njihovijeh ...“ (Luc 1:77).

Drugo obećanje u Starom Zavjetu, koja pogađa službu Jovana Krstitelja i koja je napisana u Mal 3:1, Gospod je Sam potvrdio u Mat 11:10 i u Luc 7:27: **„Jer je ovo onaj za koga je pisano: »Eto, Ja šaljem anđela Svojega pred licem Tvojijem, koji će pripremiti put tvoj pred Tobom.« ...“** (Luc 1:77).

Kada je Jovan bio zapitan: **„Jesi li Hristos?“**, on prizna: **„Nijesam.“** **„Jesili Ilija?“** **„Nijesam.“** **„Jesi li taj Prorok?“** I odgovori: **„Nijesam.“** (Jov 1:19-21). U 23 stihu mi čitamo osnovano na Svetom Pismu svedočanstvo o tom, ko je on: **„Reče: »Ja sam glas onoga što viče u pustinji: »Poravnite put Gospodnji!«, kao što kaza Isaija prorok«“** (Isa 40:3).

Jovan je mogao da kaže svom vernom slušateljstvu: **„Ja dakle kršćavam vas vodom za pokajanje; a Onaj što ide za mnom, jači je od mene: ja nijesam dostojan Njemu obuće ponijeti; On će vas krstiti Duhom svetijem i ognjem“** (Mat. 3:11).

Kroz službu obećanoga pripravitelja puta, bila su srca starozavetnih otaca obraćeni **k veri** novozavjetne djece i **da pripravi Gospodu narod gotov** (Luc 1:17). Bilo je apsolutno važno, poslušati Poruku obećanoga proroka, povjerovati je, i dopustiti se pokrstiti.

Isus je korio pred narodem književnike i fariseje, koji su odbili službu Jovana Krstitelja takvim rečima: **„...a fariseji i književnici odbaciše svijet Božij za njih, i ne htješe da ih on krsti.“** (Luc. 7:30).

Glas onoga što viče: Moguće je bilo, celivati Toru, sveto Pismo čitati, govoriti o Spasilačkoj namjeri Božijoj, propovjedati o dolasku Mesijinom i o Njgovom predhodniku Ilije (Mat. 17:10). Pevati psalme, držati subotu i prinositi žrtve, **a zatim odbiti obojicu, preteču i Mesiju i ne prepoznati dana molostivoga pohodenja** (Luc . 19:42-44). Velika lekcija zvuči tako: Samo ko je poverovao Poruku preteče i dopustio se pokrsti, jeste upoznao i prihvatio Mesiju.

„A kad se navrši vrijeme, posla Bog sina Svojega jedinorodnoga, koji je rođen od žene i pokoren zakonu; Da iskupi one koji su pod zakonom, da primimo posinaštvo. Budući da ste sinovi, posla Bog Duha sina Svojega u srca vaša, koji viče: »Aba, Oče!«“ (Gal 4:4-6).

Kada se ispunilo obećanje iz Zah. 9:9 i Gospod ulazio u Jerusolim na magaretu (Luc. 19:28-44), vernici se radovali i prizivali iza glasa: „**Blagosloven Car koji ide u ime Gospodnje!**“ Duhovno ti slepi književnici su želeli, da bi oni prestali s hvalama (st. 39), i Iskupitelj odgovarajući reče im: „**Kažem vam: Ako oni učute, kamenje će povikati!**“ Zatim je On pogledao preko Jerusolima i plakao od žalosti u srcu: „**I kad se približi, ugleda grad i zaplaka za njim Govoreći: »Kad bi i ti znao u ovaj tvoj dan što je za mir tvoj! Ali je sad sakriveno od očiju tvojih.«**“ Zatim je sledelo najavljivanje suda: „*Jer će doći dani na tebe, i okružiće te neprijatelji tvoji opkopima, i opkoloće te, i obuzeće te sa svih strana; I razbiće tebe i djecu tvoju u tebi, i ne će ostaviti u tebi kamena na kamenu, za to što nijesi poznao vremena u kojemu si pohođen*“ (st. 41-44). I 70 godini posle Hri. rimski general Titos sa svojom vojskom razrušio je Jerusolim i Hram. I sada je od najvećeg značaja, u tome imati udela šta je Bog obećao u razdoblju vremena.

Jedan glas silno poziva: od vremena Adama i Jeve prošlo je 4000 godina, i gde su ljudi čekali obećanoga Spasitelja, Koji je trebao da dođe kao Seme Božije (1 Moj 3:15). I kada je zato prišlo vrijeme ispunjenja, duhovne vođe i narod koji su im verovali, nisu upoznali **dan milostivog Božjeg pohoda**. Religiozne vođe bili su vođe slepima, koji su prevarili narod putem svojih tumačenja Pisma. O takvima, koji nisu verovali u Mesiju, rečeno: „*K svojima dođe, i Svoji Ga ne primiše*“. A o vernicima stoji napisano: „*... a koji Ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božiji, koji vjeruju u ime Njegovo*“ (Jov 1:11-12). Amin! Tako je bilo na početku. Tako je bilo u svakom Crkvenom dobu. Tako je isto danas.

Osnivanje Sabora Isusa Hristusa u Jerusolimu

Osnivanje Sabora dogodilo se nadprirodnim načinom kroz izlivanje Svetoga Duha. U Dje. 1,3 nas obaveštavaju, da je vaskrsnuli Iskupitelj proveo 40 dana sa Svojim učenicima i snjima govorio o Carstvu Božijem (st.3). Pri tome je On u 5 stihu ponovio obećanje: „*... jer je Jovan krstio vodom, a vićete se krstiti Duhom Svetijem ne dugo poslije ovijeh dana.*“

U Luc. 24: 36-51 vaskrsnuli Gospod je kazao Njegovim učenicima, koja mesta Pisma iz Staroga Testamenta jesu se ispunila. On im je otkrio duhovni um, tako što su oni mogli upoznati sva Proročanstva, koji su se odnosili za Njegovo stradanje, Njegovu smrt, i vaskrsenje. On govoraše: „*Tako je pisano, i tako je trebalo da Hristos postrada i da ustane iz mrtvih treći dan; i da se propovijeda pokajanje u ime Njegovo i*

oproštenje grijeha po svijem narodima počevši od Jerusalima“ (st. 46-47) i završio: „*I gle, Ja ću poslati obećanje oca Svojega na vas a vi sjedite u gradu Jerusolimskome dok se neobučete u silu s visine!*“ (st.49) I odnese ga oblak iz njihovih očiju (Luc.24:51; Dje 1:9).

Posle izlivanja Svetoga Duha apostol Petar je mogao dan pedeseti posvedočiti: „... **nego je ovo ono što kaza prorok Joilo:** »*I biće u posljednje dane, govori Gospod, izliću od Duha Svojega na svako tijelo, i prореći će sinovi vaši i kćeri vaše, i mladići vaši vidjeće utvare i starci vaši sniće snove*“ (Dje. 2:16-17).

Petar je održao prvu propoved pod direktnom inspiracijom Svetoga Duha. Od 37 pa do 41 biće nam o tome obavešteno, šta se dogodilo kada je narodno mnoštvo bilo dotaknuto propovedanjem: „*A kad čuše, ražali im se u srcu, i rekoše Petru i ostalijem apostolima: »Šta ćemo činiti ljudi i braćo?«* **A Petar im reče: »Pokajte se, i da se krstite svaki od vas u ime Isusa Hristusa za oproštenje grijeha; i primićete dar Svetoga Duha; Jer je za vas obećanje i za djecu vašu, i za sve daljne koje će god dozvati Gospod Bog naš.**«“ I tako, najprije propovijed, sprovedana verom slušateljstva u poslušnosti s krštenjem. „**Koji dakle rado primiše riječ njegovu krstise se; i pristade u taj dan oko tri hiljade duša**“ (Dje 2:41).

Jedan glas silno poziva: Slušajte ovo svi narodi: u danu Pedesetome bila je propovedana fundamentalna propoved, koja je svugde važila i u vremenu apostola i gde danas još važi u Crkvi Isusa Hrista. Od prvoga časa i od prvoga dana Novoga Zavjeta dogodilo je se sve, što pripada k planu iskupljenja, kako je to bilo predskazano unapred iz Staroga Zavjeta. O toj činjenici Pavle je posvedočio u njegovoj prvoj poslanici. „**Od Pavla, sluge Isusa Hrista, pozvanoga apostola izabranoga za Jevandelje Božije, Koje Bog najprije obeća preko proroka Svojijeh u svetijem Pismima**“ (Rim 1:1-2). Amin!

U Samariji je propovijedao jevandelistu Filip: „*Kad pak vjerovalaše Filipu koji propovijedaše Jevandelje o carstvu Božijemu i o Imenu Isusa Hrista, kršćavahu se i ljudi i žene*“ (Dje. 8:12). Apostoli su iz Jerusalima prišli i: „*Koji sišavši pomoliše se Bogu za njih, da prime Duha Svetoga; jer još ni na jednoga ne bješe došao, nego bijahu samo kršteni u ime Gospoda Isusa*“ (st. 15-16).

U Dje. 10 Petar je propovedao spasilačku Poruku o Isusu Hristu u domu rimskog kapetana Kornelija: „**I zapovjedi nam da**

propovijedamo narodu i da svjedočimo da je On narečeni od Boga sudiji živijem i mrtvijem. Za ovo svjedoče svi proroci da će imenom Njegovijem primiti oprostjenje grijeha svi koji ga vjeruju ... Eda može ko vodu zabraniti da se ne krste ovi koji primiše Duha Svetoga kao i mi?» I zapovjedi im da se krste u ime Isusa Hrista (Dje. 10:42-48). Kada je Pavle u Efezu propovedao učenicima Jovanovim, to mi čitamo u Dje. 19:5-6: „***A kad to čuše, krstije se u ime Gospoda Isusa. I kad Pavle metnu ruke na njih, siđe Duh Sveti na njih, i govorahu jezike i proricaahu ... I Bog činjaše ne mala čudesa rukama Pavlovijem***“ (st.11).

Dokle se Crkva Isusa Hrista nalazi na zemlji, važi za sve vernike po čitavome svijetu to, šta je Petar izložio u Pedestome danu: „***Jer je za vas obećanje i za djecu vašu, i za sve daljne koje će god dozvati Gospod Bog naš***“ (Dje. 2:39).

.Jedan glas silno poziva: u Crkvi Isusa Hrista mora prva i posljednja propovijed, prvo i posljednje krštenje u potpunosti složiti. To je vječno važeća mustra propovjedanja: **Vera - Krštenje - Krštenje Duhom**. To, o čemu su učili i šta su doživeli u danu osnivanja Crkve živoga Boga, ostaje pravilo do samog kraja Novoga Zavjeta.

Apostol Pavle svedoči o Crkvi, što je ona „***nazidani na temelju apostola i proroka, gdje je kamen od ugla sam Isus Hristos***“ (Efe 2:20). „***I On je dao jedne Apostole, a jedne Proroke, a jedne Jevandeliste, a jedne Pastire, i Učitelje, da se sveti priprave, za djelo službe, na sazidanje tijela Hristova***“ (Efe. 4:11-12).

Apostol piše Timoteju: „***Ako li se zabavim, da znaš kako treba živjeti u domu Božijemu, koji je crkva Boga živoga, stup i tvrđa Istine***“ (1Tim 3:15).

Pra Crkva je bila telo Gospoda i mesto Božijega otkrivenja, opremljena silom Božjom, s duhovnim darovima i različitim službama (1 Kor. 12:4-31) - kroz vjeru, krštenjem i krštenje Duhom u jedno tijelo (st. 12-26). I samo gde je danas tako, još danas tako pogađa: **jedan Gospod, jedna vjera, jedno krštenje** (Efe. 4:3-5).

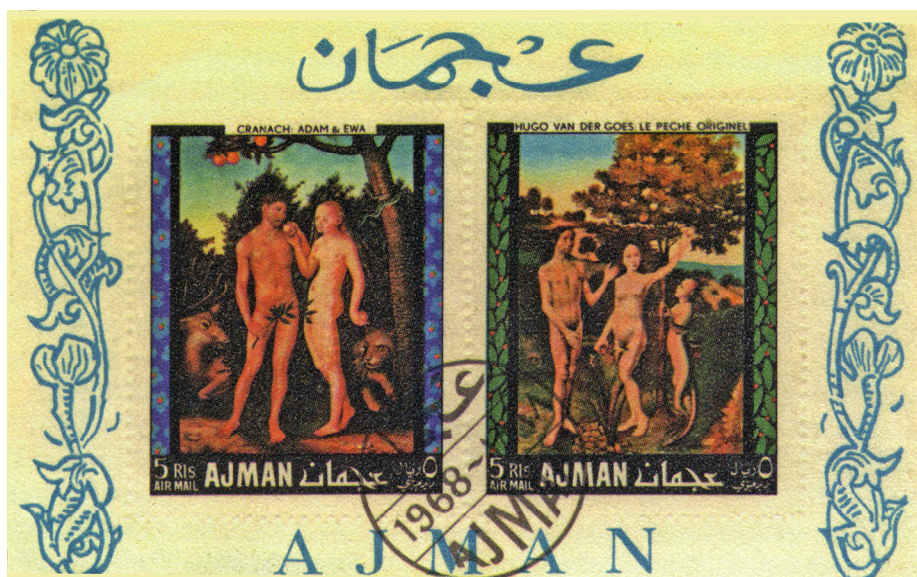
Pri povratku Isusa Hrista nad Crkvom se ispunjava reč: „***... da je osveti očistivši je kupanjem vodenijem u riječi, da je metne Preda se slavnu Crkvu, koja nema mane ni mrštine, ili takoga čega, nego da bude sveta i bez mane***“ (Efe. 5:26-27). Poslušati i verovati propoved o milosti Božijoj, dal o iskupljenju, opravdanju i pomirenja s Bogom i to doživeti, označava: „***Mnogo ćemo dakle većma biti krozanj***

spaseni od gnjeva **kad smo se sad opravdali krvlju Njegovom**“ (Rim. 5:9). U riječi Božijoj moramo mi sve - i svi biblijski Vernici isto tako postupaju - kako je bilo utvrđeno u početku.

Period vremena sve do sabora u Nikeji

U prvoj poslanici u Otkr 2:2 Gospod hvali Svoju Crkvu: „**Znam tvoja djela, i trud tvoj, i trpljenje tvoje, i da ne možeš snositi zlijev, i iskušao si one koji govore da su apostoli a nijesu, i našao si ih lažne.**“

Pavle je ispoljio u mnogim Poslanicama, naročito k Solunjanima i na Timoteja, brigu o tome, gde će da dođe odpad od prave vere. Apostol je korio crkvu u Korintu: „**Ali se bojim da kako kao što zmija Jevu prevari lukavstvom svojijem tako i razumi vaši da se ne odvrate od prostote koja je u Hristu.**“

„Jer onaj koji dolazi drugoga Isusa propovijeda kojega mi ne propovijedasmo, ili drugoga Duha primite kojega ne primiste, ili drugo Jevanđelje koje ne primiste, dobro biste potrpljeli“ (2Kor. 11:3-4).

U Gal.1:6-8 apostol je izreknuo prokletstvo na sve, **koji jedno drukčije Jevanđelje javljaju**: „Ali ako i mi, ili anđeo s neba javi vam

Jevandjelje drukčije nego što vam javismo, proklet da bude!“ Stvar je veoma, veoma ozbiljna!

Kao što je Zmijac u početku prirodne tvorevine u Edemskom vrtu posejao sumnje u Riječ, de je Bog Gospod govorio Adamu, s takvim argumentom: „**Je li istina da je Bog kazao ...?**“, i tako je nastalo neverstvo i prevara Jevina činjenički moguće postala, tako je ono proizašlo i posle apostolskog vremena i posle njega, se do danas događaju: Sumnje u Riječ, neverstvo, neposlušnost, grehovni pad u Crkvi: odpad od Riječi. Oba ta izlaganja jesu dobro predstavljena iz Edenskoga vrta.

K Riječi Božijoj bila je podvučena sumnja, sopstvena tumačenja i uvedena učenja. Gde god je se to dogodilo, svo obožavanje je bilo uzaludno, kako je Gospod ranije morao da kaže Jevrejima: *>Dobro je prorokovao Isaija za vas licemjere, kao što je pisano: >Ovi ljudi usnama Me poštuju, a srce njihovo daleko stoji od Mene; no zaludu Me poštuju učeći naukama, zapovijestima ljudskim.<* (Mar.7:6-7). A takođe, i danas šta je Isus kazao književnicima, koji su imali njihove sopstvene nauke isto pogađa: „**A Meni ne vjerujete jer Ja istinu govorim ... Ko je od Boga Riječi Božije sluša; za to vi ne slušate, jer nijeste od Boga**“ (Jov. 8:45+47). Još uvek prisustvuju dva različita sjemeni: „**A On odgovarajući reče im: „Koji sije dobro sjeme ono je Sin čovječij; A njiva je svijet; a dobro sjeme, sinovi su carstva; a kukolj sinovi su zla**“ (Mat. 13:37-38).

Istinito molenje Božije može toliko doći iz jednog obnovljenog čistog srca. Naš Gospod govoraše: „**Ali ide vrijeme, i već je nastalo, kad će se pravi bogomoljci moliti ocu Duhom i Istinom, jer otac hoće takovijeh bogomoljaca. Bog je Duh; i koji Mu se mole, Duhom i Istinom treba da se mole ...**“ (Jov. 4:23-24). Ko se ne moli ovladanjem Duha u saglasnosti Riječi Božijoj, taj se moli mimo Boga.

U 2 Solunj. 2 Pavlu je unapred bilo predskazano konačni odpad i o tom čovjeku grijeha, koji njega reprezentira: „... **Koji se protivi i podiže više svega što se zove Bog ili se poštuje, tako da će on sjesti u crkvi Božijoj kao Bog pokazujući sebe da je Bog** (st.4). ... **I sa svakom prijevarom nepravde među onima koji ginu, jer ljubavi istine ne primiše, da bi se spasli. I za to će im Bog poslati silu prijevare, da vjeruju laži**“ (st. 10-11) **Ko za sebe Riječ Božiju ne priznaje kao jedino važeću Istinu i za Crkvu respektira i veruje, taj je zato osuđen da poveruje religiozne laži.**

To je prosto neshvatljivo, šta je se dogodilo posle apostolskog vremena: ljudi, koji su poštovani kao crkveni očevi, izlagali su svoja sopstvena uticajna smatranja učenja iz neznaboštva i pronašli privrženika. Tako nazvani crkveni očevi bili su crkvene ličnosti, takođe nisu bili apostoli Isusa Hrista. Niko od njih nije imao jednog pravcatog božijega pozivanja. Najpoznatiji su Atanazijus, Avgustin, i Eronim. To su bili ljudi iz ellenističkoga neznaboštva, koji veoma često ni jedanputa jednog pravog obraćenja nisu doživeli ka Hristosu, i gde se još u sujeverju nalaze i uneli u hrišćanstvu svoja sopstvena predstavljanja.

Od 313 godine, kada je imperator Konstantin u međuvremenu proglasio zvanično svetsko Hrišćanstvo, u državnu religiju, nastao je jedan tragični razvoj. Od 20. maja i do 25. jula 325 godine, on je pozvao episkope od različitih verskih pravaca k saboru u Nikeji. Tada je već postojalo 127 hrišćanskih pravaca u tim zemljama koji su pripadali k Rimskoj Imperiji. Posle silnih sporova i diskusija pod predsedništvom Atanazijusa, bilo je formulirano apsolutno nebiblijsko trojičarsko veroispovedanje, s kojim nisu svi bili saglasni. U odnošenju na Sina Božija je bilo rečeno: „... i od jednoga jedinoga Gospoda Isusa Hrista, **jedinstvenoga Sina Božija, koji je rođen od Oca je prije čitavoga svijeta, Bog od Boga, svetlost od svetla, istiniti Bog od istinoga Boga, rođen, ne stvoren, s Ocem u istom biću**“ (Otac hrišćanstva, str, 40).

Do današnjega dana Bog nije začeo večnoga Sina, a kamoli rodio. Jednog večnog Sina nikada nije bilo. I tačno 4000 godina Staroga Zavjeta nijedan prorok nije govorio o jednom Ocu na nebu ili o Sinu, a bilo je 4000 puta kazano o Bogu Gospodu - Elohim - Jahve. U apostolskim Poslanicama mi nalazimo od Rim. 1:7, uvek iznova oslovljavanje: „**Blagodat vam i mir od Boga oca našega i Gospoda Isusa Hrista.**“ Ipak nije nijedanputa kazano: „od Boga Sina“ ili ... od Boga Svetoga Duha“. Tako jamčano je se Večni Bog - Elohim otkrijo kao Gospod - Jahve i u vidljivom obličju hodio u Edenskom vrtu i stvorio Adama po Svome obličju, tako je se jamčano Isti Bog otkrio kao Otac na nebu i u Svom jedinorodnome Sinu na zemlji. Zbog toga je mogao Gospod Isus kazati: „**Koji vidje Mene, vidje Oca ...**“ (Jov 14:9). Zbog našeg spasenja, Bog je se javio u tijelu (1 Tim 3:16).

Obećanje o rođenu Sina, kao Iskupitelja, mi nalazimo u mnogim mjestima Staroga Zavjeta. Evo nekoliko od njih:

„**Ja ću mu biti Otac, i On će mi biti Sin**“ (2 Sam. 7:14).

„Kazaću naredbu Gospodnju; On reče meni: »Ti si Sin Moj; Ja te sad rodih“ (Ps. 2:7).

„Jer si me Ti izvadio iz utrobe Majčine“ (Ps. 22:10-11).

„ On će Me zvati: »Ti si Otac Moj, Bog moj i grad spasenja mojega!« I Ja ću ga učiniti prvincem, višim od careva zemaljskih“ (Ps. 89:27-28).

„Eto djevojka će zatrudnjeti, i rodiće Sina“ (Isa. 7:14).

„Jer nam se rodi dijete, sin nam se dade, Kojemu je vlast na ramenu, i ime će mu biti: »Divni, savjetnik, Bog silni, Otac vječni, knez mirnik“ (Isa. 9:6). Nije nikada rečeno : „Večni Sin“!

„A ti, Vitlejeme Efrato, ako jesi najmanji ... Iz tebe će mi izaći koji će biti Gospodar u Izrailju ... “ (Miha. 5:1).

A kad se navršilo vrijeme, dogodilo se. Tako piše Matej odmah u prvoj glavi: „A ovo je sve bilo **da se izvrši** što je Gospod kazao preko proroka koji govori (Jes. 7:14): **»Eto djevojka će zatrudnjeti i rodiće Sina, i nadjenuće mu ime Emanuilo«, koje će reći: »S nama Bog!«**“ (Mat. 1:22-23).

U Luci. 1 i 2 biće nam sve tačno opisano, šta se nalazi u povezanosti s rođenjem Sina Božijega: „I reče joj anđeo: **»Ne boj se, Marija! Jer si našla milost u Boga! I evo zatrudnjećeš, i rodićeš Sina, i nadjeni mu Ime Isus (u jev. Jašua) ... Duh sveti doćiće na tebe, i sila Najvišega osjениćete; za to i ono što će se roditi biće Sveto, i nazvaće se Sin Božij.«** ... A marija reče: **»Evo sluškinje Gospodnje: neka mi bude po Riječi tvojoj!«**“ (Luc. 1:30-31, 35,38).

Jedan Glas više glasno: „Slušajte ovo svi narodi!“ Ovo jeste čas Istine! Ko ima uho da čuje neka čuje šta govori Duh crkvama: Biblijski je samo, što je napisano u Bibliji, i Apostolski je samo, šta su učili i šta su praktikovali Apostoli.

Konstrukcija trojičarskog veroispovedanja, koja je nepravedno bila nazvana „Apostolskim veroispovedanjem“ i koja je bila 325 godine utvrđena na saboru u Nikeji i 381 godine u Konstantinopel, ništa zajednički nemaju s **biblijskim stvarnim apostolskim veroispovedanjem Pracrkve**. Na saboru u Nikeji Sin je bio objavljen drugoj ličnosti, a na saboru u Konstantinopel Sveti Duh bio objavljen treća ličnost Božanstva. Ukratko posle toga, smatram i te 385 godine, Ironim u svojem latinskom prevodu Vulgate dometnuo je k 7 stihu u 1 Jov. 5 sledeće dopunjenje, smatram: „Jer je troje što svedoči na nebu: Otac, Riječ, i Sveti Duh: i ovo troje je jedno.“ 300 godina posle apostola učenja od apostola nije ostalo sasvim mnogo.

U jevrejskom i grčkom prvobitnom tekstu u 1 Jov. 5,7 je napisano: „**Tako troje svedoče:** Zatim sledi stih 8 i 9: „**Duh voda i krv - i to troje je jedinstveno.** Kad primamo svjedočanstvo čovječije, svjedočanstvo je Božije veće; jer je ovo svjedočanstvo Božije, **što svjedoči za Sina Svojega**“ (Mat. 3:17; Mat. 17:5). Apostol Petar je mogao posvedočiti: „**I ovaj glas mi čusmo gdje siđe s neba kad bijasmo s Njim na svetoj gori**“ (2Pet. 1:18).

Martin Luter je odbio prevod Vulgate. Džon Viklif, naprotiv preveo je iz Vulgate na engleskome jeziku, i zbog toga dobavljeni tekst još se danas nalazi u Bibliji King Džjems. I ako je napomenuto u fusnote, da ovaj tekst *jer je troje na nebu* nezapisan u originalu, taj se dodatak može pročitati kod svih prevoda, koji se vraćaju k prevodu iz Vulgate. U nemačkom izdanju, kao na primer Ciriska Biblija od 1535 godine ili Biblija Luterova od 1543 godine i do današnjega dana, mi nalazimo, slava Bogu, pravilni prevod iz prvobitnog teksta.

Biblija se sastoji iz dva Testamenta, iz Staroga i Novoga Testamenta. Jednom Testamentu se ne sme ništa dometne, i ništa se ne smije izmeniti. Apostol Pavle piše: „**Braćo po čovijeku govorim, niko čoviječijega potvrđena Zavjeta ne odbacuje niti mu što domeće**“ (Gal. 3:15).

Na kraju Novoga Zavjeta, u Otk. 22:18-19 nalazi napisana dvostruka opomena: „**Jer svjedočim svakome koji čuje Riječi proroštva knjige ove; ako ko dometne ovome, Bog će nametnuti na njega zla napisana u Knjizi ovoj; A ako ko oduzme od Riječi knjige proroštva ovoga, Bog će oduzeti njegov dijel od Knjige života, i od grada svetoga, i od onoga što je napisano u knjizi ovoj.**“

Posle formiranja hrišćanskih crkava u četvrtom stoleću, bila je preuređena svaka biblijska nauka, a Spasitelj Isus Hristos bio je postavljen sporednim pitanjem. Ni jedna rezolucija sabora ili iz dogme, koje su bile u toku crkvene istorije proklamirane bile tačne. Tako Biblija ništa nezna o jednom **zastupniku Hrista, ili o sledbeniku Petra.** Katolička crkva jeste riječi Isusove iz Mat. 16:18 proizmenila. Ipak Gospod Isus nije tamo takode Petru kazao: „... na tebi ću Ja saizdati crkvu Svoju“, nego: „**i na ovoj Stijeni sazidaću crkvu Svoju**“ - i **Stijena je Isus Hristos.**

Jedan glas više glasno: Slušajte ovo svi narodi: Nijedna državna i nijedna oblasna crkva nije sazidana od Hrista Iskupitelja: ni katoličarska, ni ortodoksna, ni koptička, ni haldejska, ni sirijska, ni egipatska crkva. To su sve hrišćanske crkve, **takođe nije crkva Isusa**

Hrista. Crkva Isusa Hrista se sastoji samo iz biblijskih vernika. Tragedija se u tome nalazi, da svaka crkva, a takođe anglikanska i luteranska, garantiraju svojim članovima njihovo spasenje. Do današnjeg dana nijedna crkva nije nikoga spasila. Ipak svi iz svih crkava i religija mogu se spasiti kroz vjeru u Isusa Hrista kroz jednog ličnog doživljaja spasenja i obraćenja k Njemu (Dje. 3:19).

Ćesari, carevi, i vladari odlučili su Religiju jedne zemlje. Tako je svet podeljen religijama: ovde budizmom - tamo hinduizmom, sintuizmom; ovde suniti - tamo šiiti; ovde aleviti - tamo alaviti; ovde katoličari - tamo protestanti. U Aziji i Afriki ustanovili su vođe religijama. Bog nije ni u jednoj religiji, Bog se jeste samo u Isusu Hristu otkrio, i samo u Iskupitelju se mi možemo susretnuti s Bogom (2Kor. 5:19).

Spasilačka vjera u Isusa Hrista Iskupitelja, bila je zamenjena u hrišćanskim crkvama kroz sakramente, i ako Biblija svjedoči uočljivo o ličnoj vjeri. **„Koji uzueruje i pokrsti se, spašće se; a ko ne vjeruje osudiće se“** (Mar. 16:16). Prema crkvenom učenju pokropljenja ili polivanjem vodom na čelu od odojčića ili odraslih bi trebalo da bude Novo rođenje iz vode i Duha (Jov 3:5), ali nije u stvarnosti. Kropljenje se vraća na Konstantina, koji je 337 godine ležao na smrtnome krevetu, bio je pokropljen na čelu od episkopa Euzebijusa, koji je bio upotrebio trojičarsku formulu „u ime oca i sina i svetoga duha“ upotrebio tri puta i na čelu bio pokropljen. Tako je on trebao hrišćanin da postane, i ondak do samoga njegovoga kraja poklanjao se bogu sunca Solu.

Takođe je i Večera Gospodnja bila potpuno izmenjena, i ako je ona u 1 Kor. 10:14-22 usavršeno jasno opisana: **„Čaša (Pehar) blagoslova koju blagosiljamo nije li zajednica krvi Hristove? Hljev koji lomimo nije li zajednica tijela Hristova? Jer smo jedan hljev, jedno tijelo mnogi; jer svi u jednome hljebu imamo zajednicu.“**

O jednom pretvaranju hljeba ili oblade u telo Hristovo ili vina u krv Hristove apsolutno ne stoji napisano u riječi Božijoj. Suprotno: naš je Gospod kazao: **„Pak da ne ću od sad piti od ovoga roda vinogradskoga do onog dana kad ću piti s vama novoga u carstvu Oca Svojega“** (Mat. 26-29). U 1 Kor. 11:23-34 takođe kazano: **„Jer kad god jedete ovaj hljev i čašu ovu pijete, smrt Gospodnju obznanjujete, dokle ne dode.“** Švajcarski reformator Huldrih Cvingli odbio je učenje preobražavanje žrtve mese i jasno postavio tačku gledišta: **„...I tako je mesa u osnovi jedno sopstveno odricanje Žrtve i patnje Isusa Hrista i jedno prokletu idolopoklonstvo“** (Hajdelberski katehizam, pitanje 80).

Hristos ne treba svakodnevno iznova biti prinošen na žrtvu kroz sveštenike, nego je On jednom za uvijek Sebe prineo i savršio vječno važeće otkupljenje. Tako stoji napisano u Riječi Božijoj: „**Ali došavši Hristos ... ni s kravlju jarčijom, niti telećom, nego kroz Svoju krv ude jednom u svetinju, i nađe Vječni odkup**“ (Jev 9:12). Amen!

„... a kamoli ne će krv Hrista koji Duhom Svetijem Sebe prinese bez krivice Bogu, očistiti savjest našu od mrtvih djela, da služimo Bogu živome i istinitome“ (Jev. 9:14). Amen.

„... po kojoj smo volji mi osvećeni prinosom tijela Isusa Hrista jednom“ (Jev. 10:10). Amin.

Biblija takođe ne poznaje nikakvo objavljivanje mrtvih blaženima i svetima. Propovijed na gori (Mat. 5) Gospod Isus podao je živim vernicima devet blaženstva; i jedan od njih: „**Blago onima koji su čistoga srca, jer će Boga vidjeti!**“ i t.d. Njegove verne sledbenike još danas pogađa: „**A blago vašijem očima što vide i ušima vašijem što čuju!**“ (Mat. 13:16).

„**I biće da će se svaki spasti koji prizove ime Gospodnje.**“ (Dje. 2:21).

„**Blažen je i svet onaj koji ima dijel u prvom vaskrseniju! Nad njima druga smrt nema oblasati, nego će biti sveštenici Bogu i Hristu, i carovace s Njim hiljadu godina**“ (Otk. 20:6).

Tako je djevojka Marija, koja je našla milost u Boga, bila nazvana blaženom, zbog svoje vjere: „**I blago onoj koja vjerova; jer će se izvršiti što joj каза Gospod!**“ (Luc. 1:45). I ako je ona bila izabrana da bude mater Spasitelja, morala je isto i ona da doživi krštenje u Duhu Svetome u danu pedesetome. Ona je posljednjega puta bila napomenjena u Dje. 1:14 u gornjoj sobi sa 120 vernika, koji su bili sabrani na molitvi: „**Ovi svi jednodušno bijahu jednako na molitvi i u molenju sa ženama, i s Marijom materom Isusovom i braćom Njegovom**“ Takvoga oslovljavanja kao „mater Božija“ U Bibliji ne eksistira. Jelisaveta reče: „**I odkud meni ovo, da dođe mati Gospoda mojega k meni?**“ (Luc 1:43).

Nijedna nauka, nijedna praksa u Imperijskoj crkvi upotpunosti se ne slaže s Bogom, i Božjom Reč. Svako učenje bilo je izmenjeno i ukrašeno s Biblijskim citatima. Po čemu ne pomažu takva objavljivanja: „Samo ko ima crkvu za majku, može imati Boga za Oca. Takođe Biblija ništa nezna o telesnome uznesenju Marije, niti o pojavi Marijinoj, i ona nasuprotno svedoči: „**I niko se ne pope na nebo osim koji siđe s neba, sin čovječij koji je na nebu**“ (Jov. 3:13). Takođe Biblija o tome ništa nezna, da je ona - posrednica. U njoj je rečeno: „**Jer je Jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, čovjek Isus Hristos**“ (1 Tim. 2:5). O Mariji

kao **Zastupnici** nije govoreno, nego: „*Dječice moja! Ovo vam pišem da ne griješite. I ako ko sagriješi, imamo Zastupnika kod Oca Isusa Hrista Pravednika. I On očišća grijehe naše, i ne samo naše nego i svega svijeta*“ (1 Jov. 2:1-2). Amen!

Taj tragični razvoj je nastao od vremena priznanja hrišćanstva državne crkve. S uvođenjem učenja o trojstvu s riječima iz misionske zapovijesti iz Mat. 28:19, gde se radi u novom zavjetu o Novozavjetnom Imenu, u kojem nam se Bog kao Otac u Sinu i u Duhu Svetom jeste otkrio, i u kojem je se trebalo pokrsti, bili utvrdili jednu formulu: va ime oca i sina i svetoga duha“, koja je savršeno strana Bibliji. Za Crkvu Isusa Hrista još danas važi: „*I sve što god činite riječju ili djelom, sve činite u Ime Gospoda Isusa Hrista hvaleći Boga i Oca krozanj.*“ (Kol. 3:17).

Sada je bilo zahtevano od jevreja priznati „**trojedinstvo**“, jer oni nisu mogli prihvatiti trojedino oblikovanoga boga, tako kako je već prva zapovijest iz usta Božjih glasila: „***Ja sam Gospod Bog tvoj, Koji sam te izveo iz zemlje Misirske, iz doma ropskoga. Nemoj imati drugih Bogova uza Me! Ne gradi sebi lika rezana niti kakve slike***“ (2 Moj. 20:2-4). ***Znaj dakle i pamti u srcu svojem da je Gospod Bog, gore na nebu i dolje na zemlji, nema drugoga***“ (5 Moj. 4:39).

S priznavanjem u trojstvo započelo je progonstvo Jevreja. Jesu ih prokleli i žigosali kao ubice Hrista i Boga. Tražite na njima smrt raspetoga! I 321 godine bilo je njima zabranjeno držati subotu i nedelja određena; sinagoge su bile pretvorene u štale za stoku.

Tako daleko, kao što je nebo od zemlje, razlikuje se Sabor Isusa Hrista i od utvrđene Imperijske crkve, pokazuje nam crkvena Istorija posrestvom sledećega objavljivanja: „**Papa i Ćesar kao nosači hrišćanskog mirovnog poredka**“ (Velika ilustrovana istorija crkve, str. 74). **K ovoj njegovoj (papskoj) vlasti pripadaju dva mača,**

duhovni i vremenski - tako uči Jevanđelje (Luc. 22:38). ... I tako oba mača pripadaju k vlasti crkve: duhovna i svetska. No jedan je za crkvu, a taj drugi je crkvu da vodi: jedan - rukovodstvom sveštenika, a drugi - carevima i vojnicima, međutim po nalogu i trpljenju sveštenika.“ (Velika ilustrovanja crkvena Istorija, str. 94).

Sad možemo uvideti totalno oslepljenje: ta dva mača, koji nosi jedan čovek kod sebe (Luc. 22:36-38), koji su napomenjeni u vezi stradanja Hrista, bili su opravdanje k zloupotrebljenju izvođenja vlasti. Kako je to uopšte bilo moguće, da je iz toga povučen zaključak, što su crkvi bili podani dva mača, smatram svetski i duhovni? Spasitelj je Sam u toj povezanosti podao objašnjenje, da će On da budne osuđen kao bezakonik: „*Jer vam kažem da još i ovo treba na Meni da se izvrši što stoji u Pismu: »I među zločince metnuše Ga«; Jer što je pisano za Mene, svršuje se*“ (st. 37)

Crkvi Isusa Hrista je bio podan „mač Duhovni“ kao simbol za Riječ Božiju: „*I kacigu spasenija uzmite, i mač Duhovni koji je Riječ Božija*“ (Efe. 6:17), i ne jedan svetski mač! Crkva Isusa Hrista nije nikada druge progonila, takođe bila je lično proganjena. To dokazuje Istorija. Gospod je rekao apostolima: „*Opominjite se Riječi koju vam Ja rekoh: »Nije sluga veći od Gospodara Svojega.« Ako Mene izгнаše, i vas će izgnati; ako Moju Riječ održaše, i vašu će održati*“ (Jov. 15:20). Naš Iskupitelj je dometnuo još jednu k 10 zapovijesti: ***Novu vam zapovijest dajem da ljubite jedan drugoga, kao što Ja vas ljubih, da se i vi ljubite među sobom***“ (Jov. 13:34).

Objavljivanje crkve o Dva - Mača, zapovijed „***Ne ubivaj!***“ bila je preuređena, a **ubivanje je sledelo zapovijest**. Pape su upotrebljavali svetski mač, i svi, koji se nisu pokoravali, bili su predavani smrti. Ko pročitava govora, kojeg je papa Urban 2. održao 27. novembra 1095 u Kleremontu i gde je pozvao krstonošce k ubivanju svih neprijatelja, dobiva jednog utiska o tome. Krstonošcima je garantovano oprostjenje njihovih grehova i odbrana suda. I kada je vojska 1099 Jerusalima zauzela, tamo je bilo ubivano deset hiljada jevreja, muslimana i drugih ljudi. I kod svih Krstaških pohoda između 1095 i 1272 g.g. Bili ubivani milioni ljudi. I tako prisiljavali hrišćanjizovanje, inkvizacije, i progonstvo drugih vernika spaljivanje veštica i ubivanje hiljade hugenota u Francuskoj u jednoj jedinoj noći, smatram od 23. do 24 avgusta 1572 godine - sve se dogodilo „za slavu svetoga Trojedinstva“ i va ime oca i sina i svetoga Duha“.

Jedan glas poziva glasno: U svim vremenima bilo je duhovnog probuđenja. Postojeći biblijski Vjernici uvek su bili izloženi progonstvima

kroz crkvu i veoma predavani smrti, dal su bili Albisridi, Valdnesi, Katari, Bogemska braća, i bili drugi. Tako i Jan Hus, kojemu je Riječ Božija osobito bila postala dragocena, bio 6 jula 1415 godine spaljen na lomači pod smehom očeva sabora. Zemlja je bila natopljena krvlju mučenika. Koliko krivice su rimske pape na sebi natovarili, tako je prosto neverovatno na zemlji. Zatim je u Otkr. 18:24 napisano: „... i u njemu se nađe krv proročka i svetijeh, i sviđu koji su pobijeni na zemlji“. Kod Poslednjega suda biće im od njih suđeno, koje su oni masovno ubivali.

Prodor Reformacije

Kroz hiljadu godina bezgraničnog zloupotrebljavanja crkvene vlasti, proizašlo je duhovno obnovljenje i povratak k Bibliji. Martin Luter, Huldrih Cvingli, Žan Kalvin, Švenkfeld, Erasmus, Tomas Mincer, Melhior Hofman, i ostali drugi, koji su protestovali protiv papa i crkve, učestvovali su u proboju Reformacije. Prikivanje 95 teza k zamku crkve u Vitenbergu 31 oktobra 1517 godine - sve uopšte je poznato; nastupanje Lutera 17 aprila 1521 godine pred inperatorom i knezovima u Vormsu isto takođe. Njegova izreka: „**Ako li ja ne budem ubeđen kroz Sve-dočanstvo Pisma ili jasnim razumnim osnivanjem - jer ja ne verujem papi ni saboru, tako kako je svakodnevno, da su oni veoma često grešili -, tako ja ostajem pobjednik navedenim mestima Pisanja, i moja savjest - zaplenjena Rečju Božjom. Po čemu ja ne mogu i ne želim opozvati. I tako postupati protiv savesti je tegobno, nezdravo i opasno. Da pomogne meni Bog. Amen!** Ovo je zadukomentirano u (Velikoj ilustrovanoj istoriji crkve, str. 136).

Žalosno su prihvatile novo nastale crkve kao: luteranska, reformirovana i anglikanska, takođe ostali u Nikejskom veroispovedanju do današnjega dana kod njihovog krštenja djece i ostali kod nauke trojstva. Paralelno prema tome, osobito kod postalih protestantskih oblasti, dogodila daljna probuđenja, kao na primer ponovnog krštenja.

U duhovnom obnovljenju jesu propovednici Jevandelja Isusa Hrista sve biblijske Istine uvek sve više naglašavali. Ipak prije svega propovedalo se iskupljenje i oproštenje grehova kroz žrtvenu krv Hrista; svugde se događala mnoga obraćenja. Džon Smit, osnivač baptista, Džon Vesli, kroz kojeg su nastali metodisti, Meno Simon, iz njegovoga propovjedanja izašli menoniti, Vilijam Boot, osnivač armije spasenja, Dvigť Mudi, Georg Miler i mnogi drugi jesu propovedali Jevandelje, pri čemu su pokajanje i obraćenje ka Hristu i ka ličnome doživljaju spasenja. Reč iz Rim. 5:9 bila je važna ne samo Luteru nego svim propovednicima Jevandelja: „**Mnogo ćemo dakle većma biti krozanj spaseni od gnjeva**

kad smo se sad opravdali krvlju Njegovom.“ **Opravljanje pred Bogom** se nedostiže sopstvenim djelima, nego **verom u savršeno iskupljenje Isusa Hrista.**

Možemo kazati, da je 500 godina posle vremena Reformacije bili upotrebljeni različiti propovjednici probuđenja gde su vernike uveli dublje u tu Riječ Božiju i da žive posvećeni život Bogu. Istinita vjera uvek dolazi od propovedanja Riječi Božije (Rim. 10:17). Već o Avraamu , koji je važio ocom vjere, nalazi napisano: „**Vjerova Avraam Bogu, i primi mu se u pravdi.**“ (Rim. 4:3; Jev 11:8-10). Nego Bog neka bude Istinit, a čovjek svaki laža (Roj 3:4).

K 500 proslave Reformacije i 2017 godine, bilo napisano hiljadu članaka, i hiljadu priredba je se bilo dogodilo. Samo pri tačnom posmatranju, sve crkve i slobodne crkve ostali u tome, šta su oni bili utvrdili kao vjeru ispovedanja za vreme osnivanja. Sada crkve - kćeri se vraćaju u krilo materinsko katoličke crkvi bez obzira od svih razlikovanja. To je „Jedinstvo u Raznovrsnosti“. Ipak Isus, Iskupitelj, ima u vidu sasvim jedno drugo Jedinstvo, smatram Jedinstvo s Bogom u potpunosti s Rečju i voljom Božijom: „**Ja u njima i Ti u Meni: da budu sasvim u jedno, i da pozna svijet da si me Ti poslao i da si imao ljubav k njima kao i k Meni što si ljubav imao**“ (Jov. 17:23).

Poslednja Poruka pred povratkom Hrista, koja sada dolazi.

Jedan glas više glasno: Slušajte ovo svi narodi! U početku 20 stoleća kroz izlivanje Svetoga Duha proizašlo je pedestal dana – probuđenje. I ne samo 1906 godine na ulici Acuze u Los - Angelesu, nego i preko svih kontinenata doživeli su vernici kod osobitih molitvenih skupova nadprirodno delovanje Svetoga Duha.

Kao u Prvom, tako i u Drugom svetskom ratu zadržale su reči Gospoda iz Mat. 24 osobitog značenja. Isus je govorio o tome i u pogledu o vremenskim Znakovima o ratovima i ratnim glasovima, o gladima i skupocenim vremenima. Zbog čega su verovali na skupovima probuđenja u prvoj polovini 20 stoleća pojačano o bližemu povratku Hrista. U Luc. 21 Gospod je takođe govorio o poslednjem vremenu i kazao: „**Tako i vi kad vidite ovo da se zbiva, znajte da je blizu carstvo Božije**“ (st. 31).

„**Stražite dakle jednako i molite se Bogu da biste se udostojili uteći od svega ovoga što će se zbiti, i stati pred Sinom Čovječijim!**“ (st. 36).

Drugi svetski rat sa 60 mil, palih žrtava i 6 mil. ubijenih Jevreja jeste

sveta trajno izmenio. Nemačka i Evropa ležali su u ruševinama. Dejstvo rata su se osećali po svoj zemlji, takođe i u tihom okeanu, i gde je se bilo dogodilo užasno bacanje atomske bombe na Hirošimu i Nagasaki i gde su pronašli svog kraja. I svi biblijski vernici imali su takvog uticaja, da se približio kraj vremena milosti. Ipak naš Gospod je jasno kazao, šta se mora dogoditi, prije dolaska kraja: „***I propovjediće se ovo Jevanđelje o carstvu po svemu svijetu za svjednočanstvo svijem narodima. I tada će doći posljedak.***“ (Mat. 24:14).

U kratko posle drugog svetskog rata, 7 maja 1946 godine, američki baptistički propovednik Vilijam Branham, doživeo kao Pavle (Dje. 9:1-9), jednog nebeskog poziva. Tome jednostavnome propovedniku bilo je već 11 juna 1933 godine, kod jednog krštenja reke Ohajo, iz nadprirodnog nebeskog svetlosnog oblaka, koje je bilo viđeno za sve oko 3000 prisutnika, kazano: „**Kao što je Jovan Krstitelj bio poslan pred prvim dolaskom Hrista, tako ćeš ti biti poslat s jednom Porukom, koja će unapred da ide pred drugim dolaskom Hrista.** Opremljen Božijim opunomoćenjem i darom isceljenja, on je propovedao u evangelizaciji hiljadama ljudi, pozivao grešnike k pokajanju i k prihvatanju Isusa Hrista kao svojega Spasitelja. Putem njegove propovedi hiljade ljudi su prihvatili Isusa Hrista kao svojega Spasitelja. Pri molitvi za bolesnike posle propovedanja, i šta više progledali su slepci, paralizovani su mogli da idu i mnogi su bili od svake vrste bolesti isceljeni.

Ja, kao očevidac i svedok, doživeo sam njegovu nesvakidašnju službu od 1955 do 1965 godine i nosim jednu veliku odgovornost od toga, šta je Bog uradio po čitavome svetu, i u našem vremenu. I 1949 godine, ja, budući mladi čovek čuo sam prvog puta o Vilijamu Branhamu i o tim nesvakidašnjim stvarima, koje su se dogodile u njegovoj službi. U meni je nastala jedna želja, čuti lično ovoga Božijeg čoveka. I avgusta 1955 godine ispunila se ova želja: ja sam doživeo blagoslovene skupove brata Branhama u Karlsruhe i mog ličnog poznanstva s njime. Pri prvome pozdravu on mi je rekao: „Ti si jedan propovednik Jevanđelja. Posle toga ja sam hteo upoznati, šta ovaj Božji čovek veruje i uči. Na velikoj „Vojs of Hiling“ - Konferencije u Dallas, Teksas, SAD, juna 1958 godine, ja sam mogao iznova biti ubeđen od Božijeg uverenja njegove službe i smeo iz nova s njime lično da govorim. Pri čemu mi je on rekao: „Brate Frank, ti ćeš se vratiti s tom porukom k Nemačkoj.“ Posle toga ja sam primao poslate njegove propovedi snimljene na magnetofonskim trakama. Pri našem trećem susretu 3 decembra 1962 godine, brat Branham je potvrdio moje pozivanje od 2 aprila 1962 godine i kazao: „...hranu koju ti treba da složiš, jeste obećana Reč za ovo vreme ...“

K propovedanju punoga Jevandelja pripada spasenje duše, i iscelenje tijela, kao što je Gospod kazao u missionarskoj zapovjedi: „*A znaci onima koji vjeruju biće ovi: Imenom Mojijem ...na bolesnike metaće ruke, i ozdravljaće*“ (Mak. 16:17-18). Čovek Božij pri molitvi za bolesnike odnosio se na reči našega Gospoda iz Jov. 14:12: „*Zaista, zaista vam kažem: koji vjeruje Mene, djela koja Ja tvorim i on će tvoriti, i veća će od ovijeh tvoriti.*“

Danas mi čujemo o ratovima, o atomskoj pretnji, o blizu istočnome konfliktu, o zagrejavanju Zemlje, o promeni klime, i o događajima po čitavome svijetu prirodnih katastrofa. Sve odlazi izvan kontrole. Pri čemu mi mislimo o riječima proroka Isaije, koji je unapred rekao: „*sva će se zemlja ljuljati kao pijan čovjek, i premjestiće se kao koliba, jer će joj otežati bezakonje njezino, te će pasti i ne će više ustati*“ (Isa. 24:19b-20). Mi vidimo znakove vremena: dolazi poslednje vrijeme i Njegov dolazak je blizu! A o danu tome i o času niko ne zna.

Obećani povratak Hrista opisan je na mnogim mestima u Bibliji. Ovo glavno obećanje Iskupitelj je Sam podao u Jov. 14:3: „*I kad otidem i pripravim vam mjesto, opet ću doći, i uzeću vas k Sebi da i vi budete gdje sam i Ja*“. Na Božije obećanje mogu se oslone svi sinovi i kćeri Božije: „*tako se i Hristos jednom prinese, da uzme mnogijeh grijeha; a drugom će se javiti bez grijeha na spasenje onima koji Ga čekaju*“ (Jev. 9:28).

Jedan glas jasno poziva: Slušajte ovo svi narodi: Pri prvom dolasku Hrista ispunilo se bilo 100 obećanja Staroga Zavjeta. Pri čemu se nadprirodno događalo. Gospod Isus je propovjedao, učio i isceljivao sve bolesnike, koji su k Njemu dolazili: „*... i za Nijm idošće ljudi mnogi, i iscijeli ih sve*“ (Mat. 12:15b). I zašto bi mi našu stvarnu pripremu doživeli, mi moramo to obećanje za naše vrijeme respektirati i povjerovati: „*Evo, Ja ću vam poslati Iliju proroka prije nego dođe veliki i strašni dan Gospodnji*“ (Mal. 4:5). Naš je Gospod ponovio i potvrdio u Mat. 17:11 i Mar. 9:12: „*Ilija će doći najprije i urediti sve*“. To je najznačajnije obećanje, koje pronalazi svojega navršenja pred povratkom Isusa Hrista. I kao što je Ilija pozvao narod Izrailja k odluci na goru Karmilsku, tako će sada svi, koji pripadaju k Crkvi Božijoj, pogoditi svoju odluku.

Prije povratka Hrista, sve mora biti privedeno u Crkvi Gospodnjoj k prvobitnom stanju, kako je ona bila na početku (Dje. 3:18-21). Pogađali li lični život, brak, ili pogađa duhovni život u Crkvi, sve će biti vraćeno u Božij poredak, kako je bilo ustanovljeno u Bibliji. Po čemu moraju svi vernici bez unutrašnjeg protivljenja postaviti na stranu Božju (1 Car.

18:21-39). Zatim svi vernici koji pripadaju k Crkvi živoga Boga, stoprocentno se povraćaju k Bogu, k Riječi Božijoj, k učenju i prakticovanju Prvobitne – Crkve.

Ko je našao milost pred Bogom, poverovao je za sva vremena svaku Božiju Riječ. Tako je tačno kod isteklih 500 Godina uvek bilo ljudi, koji su poverovali tu Poruku, koja je propovedana bila u njihovom vremenu. Tako je bilo u probuđenju Pedesetoga dana. Sada svi, koji nalaze milost u Boga, veruju biblijsku Poruku u originalu.

Sada se više ne radi o tome, gde bi se reformirovalo nešto u celokupnome Hrišćanstvu, i ne o tome, gde bi se nešto ispravilo u pedesetome probuđenju, sad se o tome radi, gde ću svi biblijski vernici doživeti potpunu izgradnju na prvobitnom temelju. Spaseni, koji sada stvarno vjeruju Riječ Božiju, ne ostaju u vavilonskom zabludenju, nego bivaju osvjećen u Riječ Istine: **„Osveti ih Istinom Svojom; Riječ je Tvoja istina“** (Jov. 17:17).

Mi smo prišli k najznačajnijem periodu vremena istorije spasenija: Obećani povratak Hrista stoji tako blizu. I zbog toga mnogo više, moramo mi to da prihvatimo, šta je kazao naš Gospod: **„Zaista, zaista Ti kažem; ako se ko nanovo ne rodi, ne može vidjeti carstva Božijega“** (Jov. 3:3). Ipak toliko bi svima trebalo biti jasno: U uznesenju imaju udela samo iskupljeni, koji su kroz krv Novoga Zavjeta lično doživeli oproštenje grijehova i kroz novoga rođenja primili novoga Božijega života. Apostol Petar tako opisuje spasilalčkog doživljaja nanovog rođenja: **„kao prerođeni ne od sjemena koje truhne nego od onog koje ne truhne, Riječju živoga Boga; koja ostaje do vijeka“** (1 Pet. 1:23; Luc. 8:11).

Povratak Iskupitelja bila je od jedne osnovne teme Apostolskog vremena. O tome je se govorilo na mnogim mestima u Bibliji. U 1 Sol. 4:13-18 Pavle tačno opisuje, šta će i kako će da se dogodi. Na kraju 5 glave on piše: **„I cijel vaš duh i duša i tijelo da se sačuva bez krivice za dolazak Gospoda našega Isusa Hrista!“** (st. 23).

Naš Gospod i Iskupitelj označio Sebe Ženikom i dovoljno često govorio o svadbenoj večeri. Ko pripada k Saboru Nevjeste, taj prihvaćuje obećanu Riječ za ovo vrijeme, čuje poziva: **„Eto ženika gdje ide!“** (Mat.25) i dopušta sebe pripremi za slavni dan. U mat 25:10 unapred rečeno: **„... i gotove uđoše s Njim na svadbu, i zatvoriše se vrata.“** U Otkr. 19:7 mi čitamo: **„Da se radujemo i veselimo i da damo slavu Njemu! Jer dođe svadba Jagnjetova i nevesta Njegova pripremila se“.**

Gospod je pripremio jedno mesto iskupljenima: **„I ne će u njega ući**

ništa pogano, i što čini mrzost i laž, nego samo koji su napisani u životnoj knjizi jagnjeta“ (Otkr. 21:27).

Jedan glas poziva glasno Čujte ovo svi narodi: Sada, pred povratkom Hrista, dolazi Božija Poruka kao poslednji poziv: ***„Ili kako se udara Crkva Božija s idolima? Jer ste vi Crkve Boga živoga, kao što reče Bog: »Useliću se u njih, i življeću u njima; I biću im Bog, i oni će biti Moj narod.« Za to izidite između njih i odvojte se«, govori Gospod, »i ne dohvatajte se do nečistote, i »Ja ću vas primiti« I biću vam Otac i vi ćete biti Moji sinovi i kćeri, govori Gospod Svedržitelj***“ (2 Kor 6:16-18).

Sada u vremenu poziva iz svakoga zabludenja, iz svih nebiblijskih prenošenja. Sad je vrijeme pripreme, vrijeme samo i to poverovati, šta kaže Pismo. Sada moraju svi biblijski vernici kao iz početka kroz zagnjurenje dopuste pokrste u ime Gospoda Isusa Hrista. Ni jedan vjernik ne bi trebao da odbaci savjet Božij, kao što su tada uradili književnici (Luc. 7:30).

S pogledom na služenje Jovana Krstitelja naš Gospod pitao narodno mnoštvo: „Šta ste izišli u pustinji da vidite? Trsku, koju ljulja vjetar? Ili šta ste izišli da vidite? Čovjeka u meke haljine obučena, ili šta ste izišli da vidite? Proroka? Isus je Sam odgovorio: „***Da , Ja vam kažem, i više od proroka! Jer je ovo onaj za koga je pisano: »Eto, Ja šaljem anđela svojega pred licem Tvojijem, koji će pripremiti put Tvoj pred Tobom***““ (Mat 11:9-10). Jer su svi proroci i zakon proricali do Jovana (st. 13), odsele se Carstvo Božije propovijeda.

Zbog čega smo mi izašli? Želimo li poslušati jednog propovednika blagostanja, ili jednog TV– Harizmata čuti? Ne, i još jednom ne! Mi smo upoznali, da posle 2000 god, od poslanoga Bogom čoveka Vilijama Branham, bilo iznova čitava namjera Božija propovijedana (Dje. 20:27). Mi smo izašli, gde bi smo čuli iz dozvanih usta originalnu Poruku; jednog čovjeka čuti, koji je 28 februara 1963 g. na gori - Sanseta, 40 milja od Tuksona, Arizone, USA, udaljen iz nadprirodnoga svetlosnog oblaka primio direktnu zapovest da govori u svojoj rođenoj Crkvi u Džefersonville o sedam pečata Otkrivenja. I on je to uradio od 17 pa do 24 marta 1963 godine. Američki žurnal „Sajenc“ objavio fotografiju od toga oblaka 19 aprila 1963 godine, a žurnal „Lajf“ - 17 maja 1963 godine. I ne samo sedam pečata, nego sve sakrivene tajne, i takođe učenje - o Božanstvu, o krštenju, o Večeri Gospodnjoj i t.d. - bukvalno sve nam je bilo u originalu propovedano, kao što uči Biblija. I ako je bio prorok uzet k domu decembra 1965 godine, jeste nam Poruka ostala i bila nošena po čitavome svetu.

Crkva Božija je ponovo stup i tvrđa Istine, i ne religiozno skrovište laži. U Crkvi Isusa Hrista ne eksistira tumačenje, niti lažna učenja. Kroz zadnju Poruku, koja se stoprocentno u potpunosti slaže s Porukom iz početka, jeste Crkva na prvobitnom temelju izgrađena. Istinito biblijskim vernicima jeste bila obećana, potvrda, Božijeg pečata: „**Kroz kojega i vi, čuši Riječ istine jevanđelje spasenija svojega u kojemu i ujerovavši zapečatiste se Svetijem Duhom obećanja**“ (Efe. 1:13). Pre nego se to može dogoditi, moraju svi da izađu iz zabune tumačenja, jer će Bog položiti Svoj pečat samo na čistu Riječ - Nevjestu.

Posle mojeg direktnog pozivanja 2 aprila 1962 godine, ja sam Božiju Riječ to puno Jevanđelje, čistu Poruku za ovo vreme po čitavome svijetu propovedao i podelio duhovnu hranu (Mat. 24:45-47). Posle toga, kako sam ja mogao propovedati u novembru 2017 g. u Kuvajtu i Bahrainu, sada imamo tačno 165 zemalja, koje sam ja posetio u mojim mesečnim misionarskim putovanjima u toku isteklih 55 godina. Ja sam propovedao u glavnim gradovima kao: Moskvi, Pekingu, Damasku, Kairu i takođe kao i kod drugih gradova po čitavoj zemlji.

I takođe kroz 30 – minuta, televizijskih programa, koji su slani u engleskome jeziku od 65 televizijskih stanica, milijoni ljudi po čitavome svetu upoznali su namjeru Božiju. Kod različitih zemalja moje propovjedi biću puštane kroz lokalne televizijske kompanije.

Naši mesečni skupovi na kraju svake prve nedelje u Centru Misije Krefelda slušaju i gledaju u hiljadama po čitavoj zemlji, da li je kroz internet ili kroz CD i DVD, koje mi šaljemo besplatno. Bog je o tome brigu poveo, da ću propovedi, a takođe i Poruka, a koja će pred drugim dolaskom Hrista unapred da ide, i na kraju svake prve nedelje mesečno prevode se istovremeno na 15 jezika, i zatim na sve jezike zemlje.

To, šta Bog prisutno radi, je jedinstveno na zemlji. Tako će Večno - važeće Jevanđelje, biti propovedano po svim narodima i jezicima kao poslednja Poruka (Otk. 14:6 Mat. 24:14). Svi istiniti biblijski vjernici znaju: dolazi krajnje vreme, i Njegov dolazak približio, oni čuju šta Duh Crkvi govori kroz Otkrivenu Reč, i dopuštaju pripreve za slavni dan uznesenja.

Ja mogu posvedočiti pred Bogom, kako je Miheja kazao u uvodnoj Riječi, što sam ja na dalje podao, šta je nama Gospod ostavijo u Njegovoj Riječi.

Gospod govori: „**I evo Ću doći skoro!**“ I svi istiniti vjernici zovu glasno: „**Amin. Da, dodi, Gospode Isuse!**“ (Otk. 22).

Jerusalim - Težak kamen Izrael 1948-2018

Jedan glas glasno poziva: čujte, svi narodi: „I u taj ću dan učiniti Jerusalim teškim kamenom svijem narodima: koji ga god htjedbudu dignuti, satrće se, ako bi se i svi narodi zemaljski sabrali na nj“ (Zah. 12:3).

Zvaničnim priznanjem Jerusalamima kao Glavnog grada Izraela i objavljivanje premeštanja US-Ambasade, američki predsjednik Donald Tramp dotaknuo je 6 decembra 2017 godine kamena spoticanja. Već nekoliko dana kasnije zahtevao je sabor Ujedinjenih Nacija posredovanjem rezolucije Ujedinjenih Gradova, zbog priznanja i prihvaćenja Jerusalamima kao glavnog grada izraela. To zahtevanje bilo je podano od Turske i Jemena. Od 128 država, koji su se zato saglasili, broji se Saudi - Arabijen, Egipat, i Kuvajt, takođe i Nemačka, Francuska, i Velika Britanija.

Svi političari i odgovornici trebali bi da pogledaju u istoriju: već je Avraam išao s Isakom na brdu Morije, zašto bi Bogu prineo jednu ličnu žrtvu (1Moj 22). Danas je Hramska gora u Jerusalamu. Jerusalim se napominje u Bibliji 780 puta.

David je kupio to mesto Ornana Jevusejina i platio ga zlatom, koji je imao jedne težine od 600 stotina sikala (1Dn. 21:25) Zatim je on objasnio: **„Ovo je kuća Gospoda Boga i ovo je oltar za žrtvu paljenicu Izrailju! (1Dn.22:1).**

David je vladao 33 godine pre 3000 godina u Jerusalamu, a njegov sin Solomun vladao je 40 godina u Jerusalamu. Solomun je izgradio dom tamo po direktnoj zapovesti Boga. U glavnom je se radilo o kovčegu Zavjeta, u kome je bila Božija Riječ: **„I odredih ovdje mjesto kovčegu u kom je Zavjet Gospodnji što je učinio s ocima našim kad ih je izveo iz zemlje Misirske“ (1Car 8:21).** Saglasno u 1Car.8 ispunila je nadprirodna slava završenoga doma. To je bila odluka Božija, da načini Jerusalim glavnim gradom Izraela. I do današnjeg dana ne postoji ni jedan glavni grad sveta tako star kao Jerusalim.

Izraelci su posle Avraama, Isaka, i Jakova bili osobito sopstveni narod Boga Gospoda. Za ovo vreme je ste On njima dao sledeće obećanje: **„Jer ću vas uzeti iz naroda, i pokupiću vas iz svijeh zemalja, i dovešću vas u vašu zemlju“ (Hes.36:24).**

„Jer će se smilovati Gospod na Jakova, i opet će izbaviti Izrailja, namjestiće ih u zemlji njihovoj, i prilijepiće se k njima došljaci i pridružiće se domu Jakovljevu“ (Isa. 14:1).

„Toga radi ovako govori Gospod Gospod: »Povratiću roblje Jakovljevo i smilovaću se svemu domu Izrailjevu ...Kad ih dovedem natrag iz naroda i saberem ih iz zemalja neprijatelja njihovijeh, i posvetim se u njima pred mnogim narodima ... “ (Jez.39:25+27).

U Luc. 21:24 Gospod je rekao: „... **I Jeruzalim će gaziti neznabožci dok se ne izvrše vremena neznabožaca**“. Eto vreme je se približilo i sve odlazi k ispunjavanju.

Isaija je prorokovao: „**Biće u potonja vremena gora Gospodnja utvrđena uvrh gora i uzvišena iznad humova, i stjecaće se k njoj svi narodi. I ići će mnogi narodi govoreći: »Hodite da idemo na goru Gospodnju, u dom Boga Jakovljeva, i učiće nas Svojim putovima, i hodićemo stazama Njegovijem!**“ **Jer će iz Siona izaći zakon, i Riječ Gospodnja iz Jerusalisa**“ (Isa. 2:2+3).

„I Gospod će naslijediti Judu, Svoj dio, u zemlji svetoj, i opet će izabrati Jerusalm“ (Zah. 2:12).Amen.

„Radujte se s Jerusalimom i veselite se u Njemu svi koji ga ljubite; radujte se s njim svi koji ga žaliste“(Isa 66:10).

U početku Carstva Bog Gospod će postaviti Svoje noge na goru Maslinsku: „**I noge će Njegove stati u taj dan na gori Maslinskoj koja je prema Jerusalimu s istoka, ...**“ (Zah.14:4). Zatim 24 starešine poklanjaju se Bogu sa rečima: „**Hvalimo te Gospode Bože svedržitelju, koji jesi, i bješe, i bićeš, što si primio silu Svoju veliku, i Caruješ**“ (Otk. 11:17).

Na kraju Prvog svetskog rata zahtevao je britski vojni komandir Allenbi decembra 1917 g. Grada Jerusalisa, koji se 400 godina nalazio pod osmanskom vladavinom. Posle toga čitava oblast - poznata kao Transjordanija - nalazila do 1948 godine, pod britanskim upravljanjem. Jednog Palestinskog grada nikada nije bilo.

14 maja 1948 g. Ben Gurion proglasio je državu Izrael. Do 1979 godine sve etičke grupe živeli su tamo na miru. I zatim tada, kada je Auatollah Komeni šah od Persije, koji je bio jedan prijatelj Izraela, bio pao, on je objavio iz Irana Izraelu neprijateljstvo. Pa do izbijanja druge intifade i 2000 godine, mi smo mogli putovati s našom turističkom grupom i do sektora Gaze. K sažaljenju to više danas nije moguće.

„Osnovnim zakonom Jerusalm, kao Glavnog Grada“ izraelski parlament objavio Jerusalm 1980 g. nepodeljivim glavnim gradom Izraela. I 2. januara 2018 g. Kneset je promenio stari sporazum od 1980

g. i taj „Ujedinjeni zakon Jerusalima“ zaključio. Navodi se da svaka odluka, o statusu Jerusalima može biti pogodena samo kroz dve - trećine glasova.

Započeo je jedan novi odeljak vremena: **Jerusalim je postao očito dignutim kamenom.** Posle objave Donalda Trampa izraelski premijer - ministar Benjamin Natannjagu posetio 11 decembra 2017 g. Evropsku uniju u Briselu podao njegovu kratku objavu i bio prezrivo ponižen. Evropska unija zahteva kroz EU – spoljnu politiku Fredriku Mogerini jednog odbivanja objave Trampa. Očigledno, trebala bi Svetska vlast „Ujedinjenih gradova Amerike“ biti smenjena kroz „Sjedinjene Gradove Evrope.“ Postoje nastojanja usred EU, gde važi njihovo rođendansko svedočanstvo „Rimskih Ugovora, koji se dostižu do 2025 godine. Odgovarajući biblijskom proročanstvu, biće to veliko četvrto svetsko carstvo, poslednja svetska sila, kako je to unapred video prorok Danilo.

I maja 2018 g. prošlo je 70 godina osnivanje države Izraela. Imala je ta zemlja pri osnivanju države 850.000 stanovnika, i posle deset godina imala je duplo više. A 1990 iznosio je broj stanovnika 4.500.000. Danas imamo oko 8,7 miliona.

Mirovni proces će da uzme svojega toka, s time se navršava: „*Jer kad reku: »Mir je, i nema se šta bojati«, onda će iznenada napasti na njih pogibao kao bol na trudnu ženu, i ne će uteći*“ (1 Sol. 5:3).

A takođe će se i to dogoditi, šta je prorokovao prorok Joil: „***Jer gle, u one dane i ono vrijeme, kad vratim roblje Judino i Jerusalimsko, Sabraću sve narode, i svešću ih u dolinu Josafatovu, i onde ću se suditi s njima za svoj narod i za nasljedstvo Svoje Izraelja, kojega rasijaše među narode i razdijeliše zemlju Moju***“ (Joil 4:1-2).

Mi živimo neposredno u navršavanju biblijskog proročanstva - poslednjeg vremena. Šteta, da ministri inostranih poslova EU i mnogi državni predsednici ne respektiraju odluku Božiju.

Mi se nalazimo u velikom očekivanju i s time računamo, da će taj vjerni Gospod završiti Svoje delo s Crkvom iz nacija i nas prihvati u uznesenju, kako stoji napisano: „... *a po tom mi živi koji smo ostali, zajedno s njima bićemo uzeti u oblake na susret Gospodu na nebo, i tako ćemo svagda s Gospodom biti*“ (1 Solj. 4:17). A o danu tome i o času niko ne zna, kad se treba dogoditi, zbog toga mi moramo biti spremni. Zatim će On da završi Svoje djelo s Izraelom pri služenju dva proroka (Otkr. 11) i Njegovo Carstvo od hiljadugodišnjeg Carstva će da postane.

*„I sedmi anđeo zatrubi i postade veliki glasovi na nebesima govoreći:
»Posta Carstvo svijeta Gospoda našega i Hrista Njegova, i Carovaće va
vijek vijeka!« (Otkr 11:15). Amen!*

Po nalogu Božijega rada.

Bt. Frank

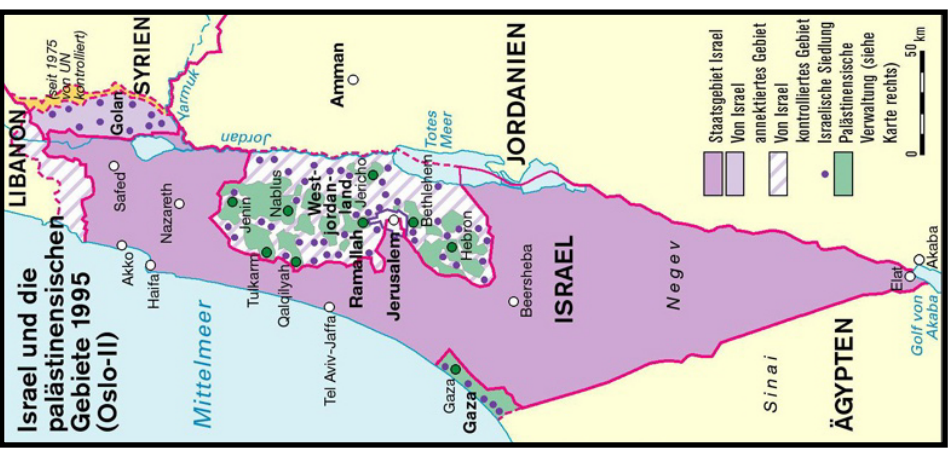
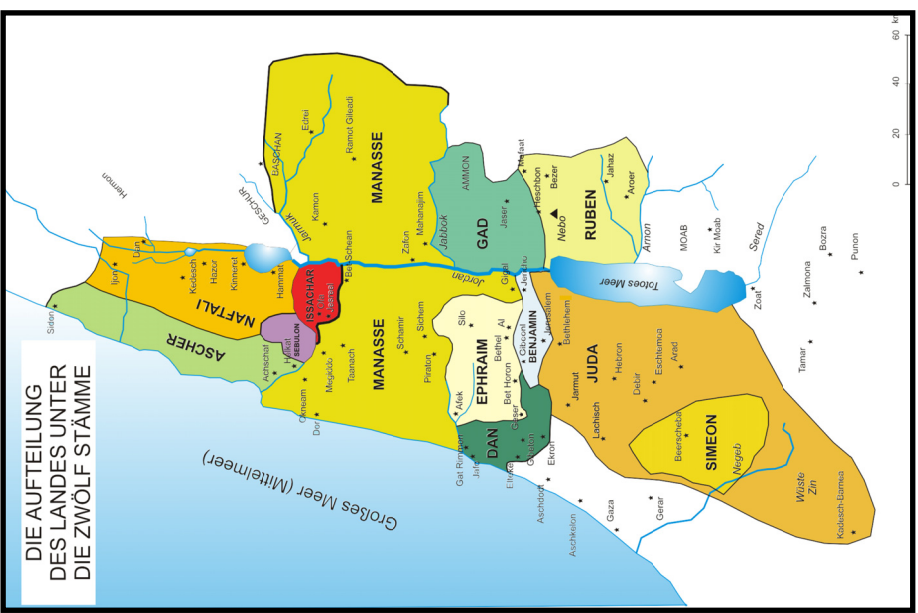
Na ovoj fotografiji pokazan je osobiti skup u subotu, 16 septembra 2017 g. u Konstanta, Rumunije, na Crnom moru.

Na tom skupu nije bilo samo vernika, nego i takvih ljudi, koji su prvog puta čuli jednu propoved. I preko osamsto ljudi, koji su napred došli zbog molitve, bio je jedan islamski novinarski reporter i jedan čovek iz ortodoksne crkve. I oba dvojice su prihvatili Isusa kao svojega Iskupitelja i dopustili se posle dve nedelje s drugim novo preobraćenim vernicima biblijski pokrste u Crnom moru. Vernome Gospodu zato hvala!

Kako je pokazano na levoj strani karte, Tako je Isus Navina podelio obećanu zemlju među dvanaest plemena saglasno od 13 – 20 glave. Dve polovine plemena ostali su s istočne strane Jordana.

Tako je video Jezekilj iznova Hiljadugodišnje Carstvo opisanog iz 47 - 48 glave. U 47 glavi on je već video Dom, koji se treba izgraditi. A u 48 glavi mi nalazimo 12 plemena u njihovome nasledstvu.

Na desnoj karti mi vidimo, šta su političari uradili od Svete zemlje. Oni označavaju Izraela Okupacionom silom, a unutrašnjost zemlje - zauzetim oblastima. Tako to ne će da ostane. U Hiljadugodišnjem Carstvu biće Božji red iznova postavljen.

Umnožavanje i kopiranje je samo sa Dozvolom dopušteno Izdavač:
Ewald Frank, Misionar poštanski pretinac 100707, 47707 Krefeld,
Njemačka. Čitavo odpremanje usljeđuje se na bazi dobrovoljne donacije.
Sva uplaćivanja na Misijski rad u Njemačkoj: Slobodna

Narodna Misija Krefeld, poštanski žiro — Ured Essen, Br. 167606-439
BLZ 360 100 43, IBAN: DE16 3601 0043 0167 6064 39, BIC: PBNKD-
EFF ili slobodna narodna Misija Krefeld, sparkasse Krefeld Br. 1209386,
BLZ 320500 00, IBAN: DE14 3205 0000 0001 2093 86, BIC: SPKRDE33

Ewald Frank
P. O. Box 100 707
47707 Krefeld
Germany

Fax:0251/951293
E-Mail:volksmission@gmx.de
Homepage: <http://www.freie-volksmission.de>

Sva prava su rezervisana.Primerci ove brošure se ne mogu koristiti bez
pismene dozvole.Pre prevođenja na druge jezike, autor treba da bude
obavešten